

[Finansministeren.]

opmærksom paa, at de ikke kan faa dem, blot fordi de finder, at de nu har Brug for dem til en Skole eller saadan noget; de skal have Tilladelse hos Indenrigsministeren, og jeg gaar ud fra, at denne Tilladelse kun vil blive givet i det Omfang, hvori de pengepolitiske Forhold i Landet tillader det. Det maa altsaa i begge Tilfælde siges, at det drejer sig om en pengepolitisk Foranstaltning.

Dernæst fandt det ærede Medlem, at Bestemmelserne i § 2, Stk. 2, var lidt for vidtgaaende — det er altsaa dette, at Finansministeren efter Indstilling af det paagældende Nævn i givet Fald kan nedsætte de paalignede Bøder. Det samme Spørgsmaal er senere blevet fremdraget af andre Talere. Jeg skal gerne indrømme, at dette at nedsætte en idømt Skattebøde er noget, som man gaar til med den største Varsomhed, og jeg kan godt tilføje, at det er med nogen Betænkelighed, at jeg sætter en saadan Bestemmelse ind. Jeg skal ogsaa tilføje, at den naturligvis ikke er indsat af Hensyn til de paagældende Syndere, men kun af Hensyn til dette, at det rent økonomisk kan være uheldigt at slaa Virksomheder i Stykker. Nu vil det naturligvis undertiden være saadan, som det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen sagde, at der staar en ny Mand parat til at overtage den paagældende Virksomhed. I saa Fald slaas der maaske ikke noget i Stykker, men det kan man ikke paa Forhaand overse, og naar jeg har ment at maatte indsætte denne Bestemmelse i Lovforslaget, er det netop fordi man ikke i Dag kan overse, hvor meget der vil kunne blive Tale om, og hvor store Vanskeligheder der vil kunne opstaa i visse Tilfælde. Derfor vil jeg tro, at det er ønskeligt at have en saadan Sikkerhedsventil.

Det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby udtalte om det foreslaaede Nævn, at han vilde haabe, at det ikke alene blev sammensat af Embedsmænd. Jeg kan dele dette Synspunkt. Jeg vilde anse det for rimeligt, at det bliver sammensat dels af Embedsmænd fra Ministeriet og dels af Folk, der har Kendskab til Erhvervslivet. Jeg har tænkt mig, at man kunde bede f. Eks. Landskatteretten eller eventuelt Ligningsraadet eller Skatteraadet om at gøre Indstilling om visse Medlemmer, og jeg er i hvert Fald enig med det ærede Medlem i, at der bør være erhvervskyndige Folk i det paagældende Nævn.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller fremsatte Betragtninger, som jeg for en

meget stor Del kan dele. Det ærede Medlem var betænkelig ved det foreslaaede Nævn ud fra det Synspunkt, at vi vilde faa et nyt Kontor med Administration og Papir o. s. v. Ja, jeg vil gerne reducere Papirforbruget saa meget som muligt, men jeg tror, at vi, som det ærede Medlem ogsaa sagde, næppe kommer uden om, at vi maa have et særligt Organ til det. Jeg tvivler i øvrigt om, at det skulde være nødvendigt at oprette et særligt Kontor til det paagældende Nævn. Jeg gad dog vidst, om man ikke kan bruge et af de Kontorer, man har, hvad enten det nu skal være Ligningsdirektoratet eller et andet. Det nye, som man har Brug for, er jo denne lille Kreds af Mænd, som har Kendskab baade til Skatteforhold og til Erhvervsforhold, til at bedømme den paagældende Skat, idet man ikke kan regne med, at Administrationens Folk, som nu har disse Ting under sig, har den fornødne Indsigt. Det er i og for sig ikke det administrative, der skal udvides, det er blot selve de Folk, der skal træffe Afgørelsen, som skal være af en anden Kategori end de administrative Myndigheder, vi nu har.

Det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen udtalte, at hvis man kunde fradrage den Efterbetaling, der blev paalignet i en saadan Sag, i et enkelt Aars, nemlig det følgende Aars Indtægt, vilde det formentlig være en Fordel for den paagældende Skatteyder, og det ærede Medlem spurgte mig, om det ikke var saadan. Det ærede Medlem vil sikkert give mig Ret i, at dette Spørgsmaal ikke kan besvares generelt, for det kommer an paa, hvor stor en Indtægt den paagældende har i det følgende Aar, og hvor stor en Indtægt han vilde have haft i den Aarrække, hvorover Beløbet ellers vilde være blevet fradraget. Det ærede Medlem Hr. Axel Sørensen sagde lidt senere, at han havde den modsatte Opfattelse. Jeg vilde tro, at de ærede Medlemmer kan faa Ret begge to — ligesom i „Den politiske Kandestøber“ —, hvis man betragter forskellige Eksempler, men i det store og hele kan jeg ikke tro, at det er en Fordel at trække Beløbet fra i et enkelt Aar.

Det ærede Medlem vilde holde Spørgsmaalet om Anvendelsen af alle disse Penge aabent; han vilde bl. a. forbeholde sig at kunne anvende dem til Rentenedsættelse og forskellige andre Ting. Denne Betragtning kan jeg ikke dele. Jeg ved ikke, hvad det vil sige at bruge disse Penge til Rentenedsættelse. Er det det ærede Medlems Mening, at Staten skal købe Obligationer for dem eller bruge dem til Udlaan? Det fik jeg ikke Klarhed over.